

SVAKI DAN ISTA PJESMA

NIKICA KLOBUČAR

SADRŽAJ

1	1
Prve pjesme	2
Svaki dan ista pjesma	4
Jemen	6
Hem	8
Cipele	10
Gornji Zvečaj	12
Led	14
Tijelo	16
Anđeli	18
2	19
Lovac	20
Povratak	21
Hijena	22
Majka	23
Glava	24
U Maastrichtu	25
Raka	27

Mrežnica	29
U šetnji	31
Prema Rabu	33
3	34
Vijest	35
Nada	36
Atlas	38
Susjedov pas	40
Energija	42
Work in progress	44
Pranje	46
Razvod	48
Pauk	50
Sreća	51
4	52
Bratov tata	53
Mario	55
Rocky	56
Na kavu	58

Četka	59
Spoznaja	60
Na Badnjak	62
Svi sveti	64
Jankomir	66
Ponekad	68
5	69
Svjedok vremena	70
Glina	72
Stršljen	74
Kritična masa	75
Kaseta	77
Route 66	78
U Sibir	80
Da mi ne kažu da ništa nisam napisao o ratu, a da to ne bude u brojkama, postocima i svjedočanstvu	81
Majke	82
U posjetu Reichstagu	83
6	84

Ne zna se tko pije a tko plaća	85
Uhoda	86
Muzika	88
Metak	90
Loptica	91
Malena	92
Muzara	93
Pisanje	94
Razglednica	95
7	96
Nešto između	97
Fontana	98
Muškarac	99
Čuđenje	101
Tegle	102
Drvo	104
Slikar	106
Proljeće	107
Prozor	109

8	110
Tenisice	111
22.4.	112
5 kuna	114
Profesor	115
Glupa narančasta	116
Pjesnikinja	118
Klobučar	119
Poklon	120
Povaliti	121
O autoru	122
Impresum	123

PRVE PJESME

moj dida je ležao nepokretan s kateterom
u nekoj drugoj državi 500 kilometara daleko
i umirao presporo

čuli smo se telefonski
uzbuđeno je pričao kako je vidio
moje prve objavljene pjesme u
akademske novine

ja nikome u kući nisam rekao ni riječi
o tome

dao sam mu majku na telefon
čuo sam kako je rekao tamo ima
i moja slika

on sigurno nije i neće pročitati te pjesme

stara nije imala pojma
nije znala o čemu dida priča

ona je bila već spremila crnu košulju
i crne hlače

samo je rekla ne budi komičan tata

poslije me pitala dobro zašto si šutio o tome
reći će mi kako sam odgajala djecu
kad od mene kriju dobre vijesti
što je tek s lošima

valjda se pitala
zašto ona nije znala prije

morao sam donijeti novine iz sobe
i dati joj da pročita

ona je čitala a ja sam otišao otvoriti račun
da mi sjednu neke sitne pare

kad sam ušao pitao sam je šta misliš
ništa nije rekla
pa je izustila s nekom mukom
dobro pišeš o starom

valjda je mislila kako tek piše o meni

bile su to moje prve i posljednje pjesme
koje je uzela da pročita

nikad ne možeš vjerovati majci

SVAKI DAN ISTA PJESMA

dok on spava u sobi
iza zatvorenih vrata

ona će ispeglati njegove košulje
ona će sama popiti kavu
i spremiti nešto za jelo

htjeti će imati malo mira
popit će tri-četiri apaurina
otići u sobu i reći mu

uzmi i jedi dok je toplo

vratit će se i zavaliti u fotelju
zapaliti cigaretu pazeći da je on
ne vidi

ako joj bude bolje prebacit će
program i pogledati neku nebitnu
epizodu
ili će okrenuti radio sljeme

on će ustati i početi urlati
čim zakorači u dnevnu sobu
bacit će porciju svojih govana

Ti činiš zlo
ti si zlo
zašto to radiš
bože!

ona se neće pomaknuti
pravit će se da ga ne čuje

on će zalupiti vratima i

spustiti se u podrum

ona će zovnuti mene da prospem kavu

ja ću pokušati ispraviti njena nes(p)retna slova

kaže se proliti ne prosuti

prosuti zvuči kao da se odnosi na mozak

kaže svejedno suđe mozak posrati

ona će se ustati i krenuti oprati sudove

kao da je život neka jebeno čudna logika
u nepitanju

JEMEN

idem u jemen
popiti kavu
(čuo sam da je dobra)

tamo u nju stavljaju
neku drogu
zato kažu da je dobra

sjest ću u auto i
otići tamo
brm brm

koliko će koštati ta kava?

koliko ću trebati benzina?

bit će to najskuplja kava
na svijetu

skuplja od one koju je pio
macarthur

mercedesom
zemlja-zrak-zemlja

preko somalije
da uzmem vrećicu
pistaccia

ili možda kroz tursku
neću odustat

sigurno
otići ću u jemen
popiti kavu

možda povedem još nekog

probat ću popiti tu kavu

u kojem od jemen
popiti kavu?

može u oba

popit ću kavu i
idem dalje

HEM

hemingway je pio
da bi mogao biti
s budalama

barem je tako nekako
rekao

moj stari pije da bi
bio sa sobom

njemu ne treba razlog

tek tada bi vodili
neke od naših
najboljih razgovora

otvorene

često bih mu govorio
da ga smirim
kao da čovjek može
nešto postići u životu

rekao je kad pijem
mogu bolje razumjeti
svog oca

ljubav uvijek dolazi prekasno
sad mi je bolje

rekao sam hemingway je
napisao kako te na kraju
život uvijek sjebe

moj stari bi se
uvijek mirno

složio s time

ovisno o tome

što očekuješ

sine

CIPELE

preskočim doručak
ručak i večeru
preskočim razbijanje tanjura
i lupanje vrata
ne vidim krvavu usnu
ni suze
prespavam sve rasprave
od dva do šest ujutro
i šamaranja

preskočim noževe i pakiranja

i tako skoro uvijek
obuvam se ujutro

i cijele dane sam vani

i nosim cipele s rupom

preskačem tiraniju uma
i prijetnje suicidom

ništa ne znam o hrani
i plaćanju računa

ja pušim svoje jelo na cesti

prehodam vukovarsku
i savsku

činim sve da izađem iz smisla

vratim se u dva ujutro

i zato

moje noge

smrde

i zato

se moje cipele

rascvjetaju

pa hodam s cvijećem

u ljeto

GORNJI ZVEČAJ

mog starog su odveli
to jutro
masu od 100 kila mesa
na moj poziv poslije kave
nakon još jednog izljeva bijesa
u kojem se pokušao obračunati
sa starom pa sa mnom

uspio sam ga tek pljunuti

sada su mu našli odjel
i javljaju mi da je ok

neko vrijeme će ostati
izvan kuće

u plastičnoj vrećici su nam vratili
neke njegove stvari
košulju cipele i hlače
naočale su ostale kod njega

to jutro mi smo sjeli u auto
i otišli
u gornji zvečaj
pokositi travu i pokupiti propalo voće

taj dan njegovim smo novcem
kupovali benzin i još neke
sitnice

nije nas zvao
trebat će vremena da se smiri

mi smo znali što nam je činit

tamo sve propada
treba pokupiti kruške šljive i breskve

pozvali smo prijatelje da pođu sa nama
i pomognu srediti voćnjak

pitali su a gdje je on
rekao sam da je na putu i da ga nema ovaj vikend

cijela dva dana
skupljao sam to trulo voće
trpao ga u tačke
i gonio u kompost

gnjili plodovi
koji su mi se raspadali u ruci
kao da je u pitanju neka loša šminka
koja ti zgadi život čim je vidiš
(a ne dotakneš)

LED

vodim starog u šetnju
samo da ga maknem iz kuće
kažem hajde
možemo do jezera
jaruna

da možemo gledati labudove
kako se pare
jesi li znao da od njihovog vrata
možeš spremi juhu za 12
ljudi

ne nisam znao
stari sad tamo
nema se što
za lovit
nema tih ptica
zima je
drugi mjesec
možemo samo
šetati

moj stari sad melje
i ja sam pisao pjesme
kao dijete

mene lovi neki led

kažem mu dobro

stari me gleda i kaže
znaš meni je žao

nervozan je i tresu mu se ruke
kao da štrika

kažem mu ajde
možemo do jezera

tamo možda uspijemo
zajednički probiti
taj led

TIJELO

I

moje tijelo me sluša

nije naviklo na bolesti

super je što sve mogu
napraviti od svoga tijela

izdržljiva si kažem

ne jedem po tri dana
i spavam 15 sati tjedno

uzimam groždani šećer
u tableti
dobar je ako ne voliš voće

i normalno dudim
vikendom pivim
i znam se ubiti od
cigareta

mislim jednog dana bi se samo
mogla srušiti

ne naravno
u krevet

II

mislim

može se i bez ruku
i nogu

kroz život

može se

bez oka

možeš napraviti
sise

trojku bez beda

što će ti jagodice
nove

i velika usta

kada možeš od sebe
napraviti čudo

III

zovem prijatelja
na telefon
i kažem mu

stvari s vremenom gube na težini

ja se baš i ne mogu pohvaliti s time

ANĐELI

sjedili smo pokraj
sljemenskog izvora

drugi su dolazili
popiti vode i
uzeti daha

tu si vidio djevojku
koja ti se sviđala
otprije

kako se ljubi s
nekim drugim
tu pored tebe

konačno si znao
od ovoga ništa

više nisi trebao
čuti riječi od mene

kao da smo bili
iza nekog zida

ličili smo na ona dva
anđela iz wendersovog
filma

dva anđela

kako smo sami
za sebe rekli

jer nas nitko ne primjećuje

2

LOVAC

lovci su u brdima
i traže divljač za večeru,
drugi su lovci u kućama
i sjede s olovkama u ruci
pred bijelim papirom
čekajući eksploziju nadahnuća
ili nečeg
a ja sam isto jedan lovac
samo nepostojan i bez puške
samo s mravinjakom u sudoperu;
s omčom preko vrata i bolovima
u gušterači i jetri
s punim plućima nečega što me hoće prerasti,
prepun nečega što je nestalno kao vrijeme

POVRATAK

miris mog oca uvijek je bio
miris svježeg novinskog papira;
još uvijek osjetim njegovu blizinu
kada čitam jutarnje izdanje,
taj zapuh mrtvačkoga bljedila kao da me prati
i kao da me on sa svake stranice gleda

dovoljno je da prođem rukom i taj miris ostaje
na meni kao vonj mrtve ribe
taj otisak ponekad me vrijeđa kao da sam
nešto skrivio ili mogao učiniti bolje;
kao da moj otac progovara iz groba

dok listam stranice i gledam druge kako prelaze po njima
također pažljivo kao da su žive (vraća se i očeva slika)
dok jednima služe kao plahte
drugi ih otvaraju brižno kao svete knjige
kao da su u njima zapisane sve velike i bitne stvari
sada već prošle.

moj otac poput nekog ne-junaka izlazi između redova
ne želeći me prestrašiti
poziva me na kolače i kavu
ništa ne prigovara
i blagom kretnjom govori mi da nema neprolaznih stvari

tada ja crne obilježene prste stavljam usta i spuštam glavu
jedem njegovu sliku
i ližem kao pseto (miris i trag) svoga oca
i uživam skoro svakog dana
u ovoj istoj igri koja truje

HIJENA

prvi put da je gledam uživo:

stajala je na mjestu
nije se nervozno prešetavala kavezom
kao druge jezovite mačke

nije trzala na škljocanje aparata
čekala je hranu

fascinirala je njena ružnoća
i đavolski izgled
s pjegama i dlakom i kratkim stražnjim nogama

hipnotizirano sam je promatrao
i kad su pred nju počeli bacati krvavo meso
a ona živnula

bila je toliko ružna da je nisam prestajao gledati kako jede

zidom je bila odvojena od drugih
i jedina u kavezu sama

trgala je sirovu hranu i bacala pogled u stranu
nisu joj smetali stranci

kroz rešetke
ona se cinički ogledavala (prosto šetala)
započinjala je gledati svijet oko sebe
sita

MAJKA

majka

bez pozdrava

riječi il' ruke

izlazi

zatvara vrata

čuje se kašalj

zvuk da je legla

zamišljen sjedim

u kuhinji

za stolom

nad mojom glavom

visi svjetlo

znam da ću duže ostati budan

i ujutro duže spavati

GLAVA

otac

kao i svake nedjelje

jede svinjsku glavu

odjednom mi se obrati

i pita znaš li za svjetska čuda

znam za svjetionik s Farosa

Semiramidine vrtove

i Kineski zid

ali ti studiraš povijest umjetnosti

i trebao bi ih znati više

nego ja

ima ih sedam

a kao osmo navodi se novinarstvo

ni to ne znaš

u sobi su ti enciklopedije

uzmi pronadi i pročitaj

imaš pravo

sjedi i dalje jede svoju glavu

nudi me da uzmem komad

pita hoćeš li da ti naručim jednu

čovjek

koji mi je često prije spavanja pričao

kako je čuvao krave

Pijan. Nerazumljiv.

U MAASTRICHTU

spavali smo na kolodvoru
u maastrichtu
ja i ona moja ljubav
te je večeri
bilo mnoštvo u gradu
pili su i razbijali čaše
uskakali u fontane
činilo mi se da vidim
elvisa kako stoji u redu
i drži banane
u bijelom trapezu
sa šljokicama

a mi smo samo
tražili mjesto
gdje bi bili sami
na praznom trgu
pili pivo iz limenke
i krpali sendvič

nismo bili tako ludi kao oni

spavali smo tu noć na kolodvoru u maastrichtu
zajedno
pokriveni vrećom
okruženi crnim
čistačima kupea
praznim vagonima
izvan čekaonice
ležali smo na betonu
i ti si prva zaspala
a ja sam pjevao

nikog nije bilo briga

spavali smo tu noć na kolodvoru u maastrichtu
jer nismo imali kamo

našu ljubav nitko

nije dirao

dok smo se smrzavali

RAKA

kad kupiš grob
možeš biti mirna

počini

možeš spremi večeru

znaš ima i gorih stvari
od umiranja
nije smrt ono najgore
što ti se može
dogoditi

iako ti može
pokvariti večeru

govorila si
pusti me bar da umrem
kao čovjek
kad sam već živjela
kao pseto

smrt bi tako bila minimum
samopoštovanja u tvojoj
propasti

večeras ni svijet nema groba

a vrijeme se već lovi
na tvojim resicama
ne znam da li i ti to
čuješ

tvoj grob te čeka

danas

nekako si mirna

znaš pred smrt

ljudima

nakratko stane biti bolje

MREŽNICA

moj otac često odlazi
na rijeku bacati
mreže

sjedne u čamac
i može daleko i
dugo ostati

cijelu noć
ako treba

kaže osjeća se
živim dok čeka

čovjek voli lov

kaže usput se
i zabavljam
dok čekam

obično ide noću
da ga drugi ljudi
ne vide

mene zove sa sobom

dođi
bacat ćemo mreže
i postavljati zamke

ne može te ubiti
riba

kaže dođi vidjeti
tko će nadmudriti koga

ja mu kažem
ako ti je do
nadmudrivanja
igraj šah ili druge igre

ti misliš pobijediti

zato se iskrada noću
iz kuće i spušta
na rijeku

kroz šumu

dok ostali svijet spava

ljepota božja je ondje
biti sam

pitam se tko će
očistiti
njegovu ribu
koju donese
i baci
na terasu

moj otac me zove
da idemo skupa
ali na kraju
uvijek ode sam

odustao je od toga da me više zove

moj otac
ako i ne poživi
dugo
zna da će za mene
ostati tajna

kao što sam i ja njemu bio

U ŠETNJI

ja i moja stara
šetamo svaku večer
oko zgrada
slobodnim stilom
uz stajanja
oko automobila
i vješanja za moje rame

ona pređe 20 metara za 380 sekundi
moja stara zna da nikada neće biti vijest dana
osim za mene

mi sad razmišljamo kako tu bolest
pretvoriti u rezultat barem za
paraolimpijadu

ali mi nemamo to vrijeme
i ne postoji kategorija šetača s plućima koja rade 16%

moja stara unaprijed zna da nema neko rješenje
ali zato još ima jezičinu koja je dobro služi

kaže mi jučer sam prodala svoju policu osiguranja
za 10 godina dobila sam 20.000 kuna
sad možemo konačno podmiriti račune

da majko sada ti možeš besplatno umirati

ona me drži pod rukom
zajedno hodamo do tržnice, bankomata
nogometnog igrališta

onda nazad do kuće

znam da je to nikakav rekord

ali ne znam o kakvom se osjećaju radi

PREMA RABU

skinula bi klompe
i hodala bosa
ispred mene
ljutita
zbog šetnje
po ovoj vrućini

ne želeći se kupati
niti sjesti
kraj vode
radije me čekala
u hladovini
pod borovinom
i nije mahala kada bi izlazio
šutjela je
i nije htjela pogledati
u oči

zatim bi nastavili
hodati...

prema gradu-jedrenjaku
s četiri bijela kamena jarbola
nasukanom na zelenoj obali.

VIJEST

skinuli su s drveta mačku

i

to na radiju daju

kao vijest

pomogli su još jednoj maci

da siđe s krova

spašavali su mačku

ej

valjda je zauzela tamo gore

nečije mjesto

NADA

stvarno sam se nadao

stari

možda danas dođe kući

trijezen

koliko toliko

činilo se da ima volju

a on dođe

još i gori

možda ću se sutra moći tome smijati

ali

jutros

je otišao

normalniji nego inače

do sada je uspijevao doći

barem do kreveta

a sada ga nađem kako leži na cesti

možda ću se sutra ovome moći smijati

jednostavnije je

da mu se donese u kuću

neka se zatvori u kuću

i pije

upola je jeftinije

možda ću se sutra ovome moći smijati

možda mene smijeh izliječi

ATLAS

maja i ja
danas igramo igru
kao da smo oboje
odlučili otići

uzeli smo veliki atlas svijeta
timesov
i dali zadatak

moraš zatvorenih očiju
nasumce otvoriti stranicu i
pokazati prstom
neko mjesto na karti

onaj grad ili državu koju pogodiš
tamo ćeš provesti ostatak života

imaš pravo samo jednom
neka slučaj odluči

ona prva okrene stranicu i kaže
moja je rumunjska

rekao sam joj
da
bit ćeš kurva
kraj bukurešta
zabavljati ćeš kamiondžije
na autostradi

ja sam pogodio granadu

i rekao
meni je ispalo bolje
tamo se otvorila nova medresa

otići ću tamo
i učiti arapski

SUSJEDOV PAS

pogledaj onu džukelu

ljepše mu je
nego meni

ima što hoćeš
hoćeš gore
hoćeš dolje

hoćeš u travu
hoćeš u kuću

miluju ga i maze
sve ima

da je barem meni tako

pogledaj ga
koliki je velik

dobro ga i hrane

preko noći
izvali se
na verandu
i hrče

da je meni tako

mislim da mi ništa
ne bi falilo da sam
nečije pašče

čak
bilo bi mi bolje

na mene više ne laje

možda je nekad

i imalo jezik

sada mi se samo smije

ENERGIJA

danas sam luda

osjećam da bi mi boca rakije
bila premalo

ne bih mogla učiniti ništa

ja je nemam previše

potrošim je brzo

što napravim do podne
to je

cijeli dan je ispred mene

ne mogu toliko govoriti

što ću ako već ujutro
potrošim
sav svoj jezik

što će ostati

čim vidim sunce

ne mogu pustiti
da život samo prolazi
pored mene

život se možda smije

ali zašto da mi prolazi
u spavanju
kad je vani sunce

nemam snage ni za ljutnju

na sebe

kažem

probaj biti skromnija

bolje ti stoji

muka mi je tražiti

moliti nešto od drugih

makar to bila čaša vode

WORK IN PROGRESS

vodio sam svog starog
pijanog od tržnice do kuće
za ruku

sporo smo uzimali kroz bljuzgu
izgovarao je tek slova

obećao sam mu putem
da će dobiti sve moje prazne kutije
cigareta
koje skupljam i držim u zelenim
vrećama za smeće

samo da dođemo do stana
nek ih razbacuje po podu

nisam mu govorio
ovo je moje djelo
s nazivom popušeno
koje se sprema
za salon mladih

on je kao sretna beba
kad ga gledam

igra se s prstićima

pitam ga zamišljaš da su to ljudi
i ja sam to radio da mi prođe vrijeme

imaš isti koncept s igračkama
kao i ja kada sam bio mali

najprije je razbiješ slomiš
da vidiš što ima unutra

ne skupljaš ih

smeće je dio naše igre

PRANJE

negdje oko 12 sati
moj stari je
uzeo kantu punu vode
i rekao idem oprati auto

zapravo je otišao da se namiri

otvorio je garažu
izveo auto i onda ga
nije bilo
nekih 45 minuta

ostavio je kantu s vodom
lopaticu i metlicu
ispred

on je ispario
pomislio sam
možda je otišao kupiti spužvu

premda mu spužva ne treba za pranje iznutra

ali neka mu bude

možda je

otišao kupiti spužvu

susjed je stajao sa strane
i gledao iz kuće u naš auto

njegova je žena otišla na plac
i vratila se

smijali su se
čemu

ugledao sam ga kako glavinja
po pripeci u džemperu
i donjem dijelu trenirke

gledao je prema balkonu i mislio
da ga od tamo ja gledam

gledao sam ga iz sobe

uzeo je kantu i prolio je u šaht
zaključao auto
i krenuo gore

nije ga bilo 45 minuta

pitao sam ga jesi li oprao auto

jesam

pusti
jeftini štosevi

ne radi se o tome da izlaziš van
prohodati

i ove dane si izlazio

nije rješenje ne izlaziti

izlazi
samo nas nemoj raditi idiotima

kao da ga netko tjera...

i opet je izašao

ovaj put bez razloga i izgovora

osjetio sam mu po dahu
bio je na svježem
sada će ga uloviti dok ne obamre

RAZVOD

Zvao je joža
Višnje su zrele
I trešnje su bile

Dogovarali smo se unaprijed
Za vikend iza

Kako ćemo otići gore
Brati vrganje

Međutim ništa

Sada je već izrasla trava
I trebalo bi je pokositi

Ne može se ništa
Dok je on u komi

Dogovorila sam se s djecom
Da zajedno idemo gore

Ali ne ovako

Kada je on pijan ili nije
Ne znam koliko je

Vidim da je popio

Ako odemo gore
Ja ću opet sjediti u kući kao ćuk

A on će okolo trčati

To je njegova igra
Na moju savjest

Zna da kada potpišem papire

Nema nazad

Da je gotovo između nas

On će svoje goniti do kraja

Na to on igra

Dok ja nešto ne učinim

Zna da se neću povući

Dok pričam to je ništa

PAUK

kada kažeš
ajdemo u krevet
ja to volim

nekako me smiriš

do tada sam nervozan
kao pauk
koji štrika svoje zamke

i ne pazi

totalno je nemoćan i slab
ali nagoni radi

traži najbolje mjesto
bez vjetra i ne znam čega

ali zapravo je
totalno nezaštićen

s obzirom na nas

ako spasim samo jednog
hoće li tada pauci i meni pokloniti život

SREĆA

jesi li s ikim
bio toliko sretan
toliko sretan
da ste zamišljali
kako ste biljke

jeste li ikad zamišljali
kako ste dvije biljke

jesi li ikada s nekim bio
toliko sretan

pitajući se
hoćete li je moći uzdržavati

BRATOV TATA

moj brat uvijek traži svog oca
novac za tekme

kaže mi u povjerenju
on uvijek igra na sigurne parove

onako kako bi trebalo biti
u realnom svijetu

u kojem je prvi uvijek bolji od sedmog
a drugi pobijedi trećeg

zato uvijek gubite pare kažem
za dobitak trebaš iznenađenje

njih dvojica zatim zajedno prate na teletekstu rezultate

otac ga zove kad mu treba
izmasirati leđa
napraviti sok
probuditi ga za sat vremena

za svaki njihov razgovor moj brat
će znati uzeti pare

naš otac ne zna koliko ga to košta...

njih dvojica su se našla u sportu
jedinoj stvari
gdje su još moguća čuda

na koja stari ne računa kad igra
reći će nemam sistem ili kriv je
sistem kojeg nemam

oni zajednički ispunjavaju listić

njegov tata donosi mu čaj u krevet

ali moj tata razbije njegovog tatu

pa ti misli.

MARIO

mali mario
je gluh dječak

mali mario
je nacrtao

zelenu šumu
i smeđu zemlju
nacrtao je puno
zelene trave

malo iznad trave
a opet da budu u šumi
nacrtao je
dva crvena balona
povezana crtom
i pokazao mi
jedan sam ja a drugi on
i poklonio mi je taj crtež

za par dana uzeo sam mu
igračku iz ruke

a on je
uzeo svoj crtež
nazad
i prekrizio dva balona
i naša imena

bilo je to kao da kaže
eto gotova je ljubav

tako je to s djecom

ROCKY

neki put sam ga samo želio razbiti

svog oca

kada bi kući došao pijan

i izvodio kojekakva sranja

zbog kojih bi se stalno žalili susjedi

ali netko drugi bi to učinio prije mene

znao se vraćati

natečenih strana lica

sasušene krvave usne

govoreći kako je pao

i kako su ga ošinule grane

znao bi dolaziti

s kaznom u ruci

na kojoj je pisalo

ne govori razgovijetno

ne može stajati

ničega se ne sjeća

zatim je pisala cifra promila

i cijena

za vozilo koje je vučna služba

dovukla do kuće

govorio bi monotona vožnja uspava

na otvorenoj cesti

znao je biti težak

znao je prijetiti

da će baciti bombu
kako ništa nećemo uzeti iz ove kuće

kako je sve njegovo
itd.

znao je udarati rukama i
nogama

znao je urlati

znao je tražiti papovku
govoreći idem se ubiti

znao se rušiti po cesti

znali su ga dovlačiti ljudi koje ne poznajemo
u našu kuću

s njim ukratko nikada nije bilo mira

nije bilo moguće da nas iznenadi

toliko sam ga puta želio dokrajčiti

ne vodeći računa
da je on to sam već učinio za sebe

NA KAVU

pijemo kavu
a njene usne
kupaju se
u šalici
za kavu u kavi s kavom
prošlo je podne
a mi nismo ni pametniji
ni bolji
i uopće nismo

ČETKA

nađem svog oca
kako sjedi
na rubu
kreveta u potkošulji i
gaćama

ja uđem u sobu
kako bi razgrnuo
veš iz mašine

ispod sušača vidim
tamo je smjestio
svoje pivo

u ruci naopačke
drži četku za kosu
i ja shvatim kako
mu ona služi kao
otvarač za flaše

on me gleda i šuti
ukipio se i čeka
da ja odem

ja se pravim da je sve u redu
da je normalno tako se stvari drže
ostavit ću robu da se suši na štriku

ne znam da li da se smijem ili plačem

smijem se (jer je tako bolje i još tužnije)

odem u kupaonicu i vidim

tamo on drži svoj češalj

SPOZNAJA

oni rade u susjedstvu

počeli su u jesen

dizati kuću

i završit će je u ljeto

u zimu su došli do pola

svaki dan sam ih morao

slušati kako mlate

dizao bi se u 10

izlazio na balkon

pušiti

gledati ih

kako grade

s balkona vidim

dečki se grče i znoje

meni je jedini problem

bio

kako da je zapalim na suncu

što ako me ljudi vide

moj balkon od nula kvadrata

oni su nastavljali

miješati beton

i redati cigle

odjednom su samo

stigli do krova

na mom su balkonu
ptice sagradile gnijezdo
gledam i učim kako se to radi

NA BADNJAK

otac uspravi jelku
ali kako je uglavi
ona ostane stajati ukoso
otac je najsnažniji u kući
i zna kako treba
svake godine on kupi najskuplje
i najviše drvo
tako da ono dodiruje plafon
on se trudi
ali ne može sakriti
da ga zamara
ovo stanje stvari
brzo poludi
i sve šalje...

od sasvim jednostavne stvari učini sranje

još
na krivo nasađeno drvo
nastoji zabiti vrh
koji se sjaji
koji mu ispada iz ruke
te ga razjebe

za njega ovo nije
trebala biti šala
stvarno ne znam zbog koga to radi
i zašto
ne odustaje
tako lako...

obično legne negdje oko deset
sati

tako će i
večeras

SVI SVETI

danas je srijeda
možemo do mirogoja
gore

ja tamo nemam nikog
ja ovdje nemam svoj grob

kažem nama ne treba netko
tamo gore

postoje bolji razlozi da se ode
i bude

i tamo

u redu
gledat ćemo bršljan i cigle
znam za jednu staru razvaljenu
klupu kraj parka
gdje nas neće vidjeti nitko

mogli bismo i tamo

bit će to naš zajednički praznik smrti

gore svatko ima svoju garsonijeru
što nam fali da živimo skupa

moraš početi živjeti s čovjekom
inače ne znaš

inače nećeš imati pojma koliko truda
treba za život s čovjekom

moraš biti rastezljiv kao žvaka
biti ono što gubi okus

je li to ono što želiš

mogu te čuti kako kažeš

lijep dan za otić

bilob i prvi put

da to čujem

a da nije

iz nekog

filma

JANKOMIR

došao sam u barake
gdje se odmara i liječi
po tko zna koji put
zatvoren u ludari
moj stari

govori mi sinoć
sam uspio spavati
pod svjetlom
ovdje ima i gorih
od mene

govori mi ja ću
za koji mjesec
opet izaći odavde

kaže ovdje možeš
naučiti samo
nove trikove

nakon dugo vremena
čak me i imenom
zove

pita me hoćeš li
skoro ići u zvečaj
trebalo bi srediti
to imanje

gore propada voćnjak

ja sam radio dok sam još imao snage

barem pokupi jabuke i daj ih nekom

ja nemam srca to prodati

ipak sam ja ulagao i podizao te voćke

ponekad i ja razmišljam slično
kao danas moj otac

ali svejedno mu želim reći

bolje da propadne taj voćnjak
nego da ja dijelim jabuke okolo
po selu

ako ih netko i uzme
ubit ću ga

radije ću pustit da propadne
nego nekome dati

i ja sam se gore znojio

zatim naprasno ustanem i odem

nekako nisam uspio vidjeti

kada kako i gdje
je to njegovo prešlo i na mene

PONEKAD

slušam te što govoriš
ponekad i ja
poželim sve poslati
u pizdu materinu
ali kažem idi kući

SVJEDOK VREMENA

pogodio si
u srijedu je kraj svijeta
ja imam dogovoreno
pijanstvo

pušimo i igramo šah
u prvoj partiji ja te
vodim pet prema dva

kad se razvalimo uvijek
se dogodi da netko nekome
pojede kralja

ali čemu prekidati
igru treba trenirati
situacije
i ljude oko sebe

pitanje je da li je vrijeme
u kojem pušimo
slično vremenu
u kojem starimo

ne znaš
ni ja

do pola tri čekamo
da počne neki rat

ako počne znat ću
netko će nam već reći

ne isplati se pratiti vijesti
ja više i ne mogu

možemo igrati riziko
do tada

meni se sviđa ideja
da budem država i
vladam svijetom

možemo nastaviti i pijanstvo
ionako
se vojska nikada ne trijezni

zbog lutanja sklon sam
žrtvovati pijune

GLINA

sjećaš li se zašto
smo mi otišli tamo?

možeš li se sjetiti?

nosio si fotoaparatus

banija je bila jebanija

pošto smo došli tamo?

snimio sam neke fotografije
i ubrali smo paradajz paprike
i mrkvu iz našeg vrta

našeg vrta iza kuće
koji je obradila nečija
nepoznata ruka

snimio sam naše kuće

netko je odnio i školjku
u koju se 20 godina sralo
sve utičnice i kablove
zidovi su ostali crveno crni
nisu uzeli ni ciglu zašto nisu
i cigle
čudio sam se

jedna je debela svinja trčala
duž niza kuća uz cestu

zašto smo se vratili
pošto smo bili opet došli?

došli smo bez mržnje i želje za osvetom

i ubrali smo nenadano povrće iz našeg vrta

STRŠLJEN

uspavao sam djecu
u nazorovoj 47
u sobi na 3. katu

bio je 6. mjesec
i velika sparina

prekrio sam djecu
ručnikom umjesto
plahtom tek toliko
da njihova koža diše

ja sam legao na krevet
među njih i čitao knjige
kao da su meso

kroz prozor uletio je stršljen
u našu sobu

uzeo sam stare novine u ruke

i uspavao sam i njega

KRITIČNA MASA

skupila se elita

kritična masa

i demonstrira

protiv globalnog rata

pa dobro ljudi

što je s vama

kakve su to pjesme

kubizmom protiv rata

takve stvari

uvijek završe loše

dok se leševi broje

na drugoj strani

5.000 km daleko

ležati ovdje na travi i

baviti se svojim frustracijama

nije isto

jedni govore jer šute mnogi

jer misle potrebno je ljudetini reći

kako spasiti svijet?

a

tisućama pametnih raketa

iza njihovog skupa

ostati će jedino gomila smeća i

izgažena trava

kao da su ovdje ispred bile svinje

koje isto žele moć

rado bi razmišljali
i za tebe i za mene

oprostite
ali netko

već razmišlja za mene
i tebe

najlakše je izigravati
dok to netko drugi plaća

KASETA

ubacio sam tvoju kasetu

usput napominješ
ovo je snimljeno u
zadru

čujem kako padaju
kristali u
i pokraj
tvoje akustične
gitare

cijelo vrijeme
tvoji prsti rade

padaju komadi
i dalje se
lome

nije to bila zvjezdana noć
u kojoj se venera gleda

nije bilo ni vina
ni žene

već bombe i
razbijeni prozor
jedanaestog kata
koji skupa s tobom svira

a ja vas tek sada
slušam

ROUTE 66

sjedio sam jutros
u route 66
čitao novine i pio kavu

dvojica su već ranije
sjedila iza mene
i pričala

jedan je pitao drugog
sjećaš li se onog tipa
kojeg si na početku rata
ubio zbog ključeva

sjećaš li se tog tipa

ne ne znam
ne mogu se sjetiti
koga sam zbog ključeva ubio
na početku rata

rekao sam čovječe
u sebi

zar više nema normalnog mjesta
u ovom gradu
gdje na miru možeš popiti kavu

mislio sam bolje ti je da šutiš
zašto da se miješaš

sjedio sam tako i dalje
u route 66
i prolio nešto kave
za ljudska prava

nadomak avenije

nasuprot sveučilišne kocke

tek nešto kasnije sam ih opet čuo

i shvatio kako pričaju o igricama za pc

U SIBIR

idem u sibir
vlakom
ne znam
koliko mi treba
ni vremena
ni para
idem
zaželio
sam se
leda

možda se spustim
do kine
možeš i ti sa mnom
u tajge
povest ću susjedu
šest godina staru
da pomazi tigra
čitao sam
tigrovi vole djecu

godovi idu tigrovom kožom

možete sa mnom
ukoliko ste
odjebali od smisla

idem u sibir
definitivno

ostaviti ću tamo
svoj ego

bit će bolje

DA MI NE KAŽU DA NIŠTA NISAM NAPISAO O RATU, A DA TO NE BUDE U BROJKAMA, POSTOCIMA I SVJEDOČANSTVU

- ja nemam pojma što je to rat
- pretpostavljam da nije baš nimalo ugodno kada ti meci lete oko glave i na sve strane oko tebe buba
- uvijek ih je više ginulo od zajebancije nego od rata
- rat je došao u nas
mi nikad nismo bili u ratu
- najveći smo neprijatelji samima sebi

MAJKE

I gledam te stare majke
Kako stoje uz cestu

Obučene u crno i čuče

I teško im je ustati

Čupaju travu s korijenjem
Oko kuća

Žive same
Poznajem te žene

Sjećaju se svega otprije

Tko je pjevao u njihovim svadbama

A zaboravljaju što su jučer jele

Žive su ali ne i živahne
I njima se godine broje

Ne bih volio te godine sebi

I da mi daju
Ne bih to želio za sebe

U prolazu
gledam u te majke

Žene koje nikada ne skidaju
svoju crninu

U POSJETU REICHSTAGU

otišli smo pogledati novu
staklenu kupolu
Reichstaga
penješ se i silaziš
prozirnom spiralom
izvana se sjaji
a iznutra izgleda
kao džinovski kebab
od stakla -
- milion maraka u staklu -

postao je promenada
ali s vrha
ne vidiš bogzna što
noću

NE ZNA SE TKO PIJE A TKO PLAĆA

kažem ajmo na kavu

bit ćemo pametniji

prvo ćemo po pivu

zatim kavu

zbog kajanja

UHODA

slijedio sam svog oca
uvečer
kada bi nakon svađe
koju je započeo
izlazio iz kuće i odlazio
u najbližu trgovinu

izgledao je kao trkač
na deset kilometara
koji ne vidi nikoga oko sebe

gledao sam ga kroz izlog
kako kupuje dvije najveće
pive i plaća ih karticom
american expressa

zatim bi odlazio do obližnjeg parka
sjedio na klupi i pio
ja sam stajao iza njegovih leđa
u mraku i čekao u zasjedi da kaže
izgovori samo jednu riječ
kako bih mu poslao bumerang

čekao sam ga da napravi nešto neki potez
ali on bi ustao i opet ulazio u trgovinu i izlazio
vratiti se na onu istu klupu svoje mjesto u mraku

ponavljao se tako x puta

bio sam spreman na to da nešto kaže

čekao sam ga da propsuje da proplaće da se probljuje

želio sam mu pomoći da ode još dublje

ali kada bi se padalo tako lako i odjednom

znao sam slijedeća tri mjeseca to će izgledati ovako

čekao sam i govorio daj da padne

mislio sam sad će svakog trena

vidjet ću ga na podu i to će biti kraj

ali ništa

bilo je još vremena za njega

računi će nam stići nešto kasnije

MUZIKA

I

da muzika

može muzika

paše

ako uspije doći do mene

a da je ne tražim

samo ako dođe do mene

kada sam slobodan

onda je dobra

makar pio zaslađenu kavu

makar mi ti rekla

dobre pjesme su kao kolačići

ne možeš ih pojesti previše odjednom

II

toliko je toga što se nameće

da više ništa ne slušam

zvuk je precijenjen

ako me uhvati

dobro je

prolazi

ali više ništa ne slušam

dobra je

ako dođe

ne treba je silovati

METAK

moj stari nosi
jedan metak u jakni

kaže
to je metak
koji sam dobio za uspomenu

zemlja podrijetla jebanija

danas je taj metak ispao
iz gornjeg džepa i
završio na stolu

kažem ostavio si na stolu
svoju uspomenu
zašto ga ne nosiš oko vrata

kaže imaš pravo
metak se nosi oko vrata

možeš ga bilo kada izgubiti
može ti ispasti

ja gledam fotografije
iz nekog našeg starog albuma

za mene te fotografije jesu
za njega nisu

mi razgovorom nikada nećemo
riješiti neke stvari

osjećam kako on pod gasom pali svoj motor

pomislim kako je metak samo za ljude

LOPTICA

pojeo sam hranu
zamotanu u papir
zgužvao ga rukama
i nosio stisnutog
u desnoj

hodaо sam

čvrsto sam ga stiskao
i držao kao lopticu
za tenis
koja ne bi odskočila
da sam je pustio
na beton

putem su sve kante
bile prepune smeća
nisam želio da ga negdje
samo bacim

moglo je to biti
i
nečije netom
iščupano srce

MALENA

pokazala si mi svoju
malenu bilježnicu u koju
zapisuješ samo lijepe stvari
koje su ti se dogodile

tek sam te upoznao

rekao sam da ovaj svijet
sada propadne da se
uništi do kraja i da jedino
što se spasi bude tvoja
mala bilježnica
bio bi to jedan sasvim
drugačiji život

i bio sam ti čudan

u svoju malu bilježnicu
zapisala si i ovo

MUZARA

moj otac ima priču
koju već 20 godina priča
istu anegdotu koju ponavlja
u različitim okolnostima
i kako njemu odgovara
isti stari vic
o kravi muzari
koja daje 20 litara mlijeka
a zatim ritne nogom
i sve se prolije
tako moj otac
sve bi učinio
da ga zatražite
nema te stvari koju
ta ljudina ne bi učinila
za vas
a onda ritne nogom
i sve se prolije

PISANJE

moj otac
neće pročitati moje pjesme

nikada ih neće biti u stanju
shvatiti

možda dok je čovjek
još bio trijezan

i dok smo se držali na okupu

pišeš ili piješ
isto je

jednako si u minusu

moj je otac barem sebi zaradio da pije

uskoro će i to
biti premalo

RAZGLEDNICA

ćao z.

16 je sati

sjedim na klupi u z.

i ovo pišem

lijepo je toliko

da nemam o čemu razmišljati

sjetio sam se t.

puno pozdrava iz z.

more je mirno

više ne znam što bih ti napisao

p.s. pomazi cvijeće i zalij abu

NEŠTO IZMEĐU

sve je kompozicija
dok ti netko
ne zabije škare
u prsa

a i tada
može biti
ako te netko
dobro uslika

FONTANA

sjedimo
kraj fontane
tražimo riječi
razgovaramo
o ljubavi
o bogu
cigaretama
o novcu
ljudima i novcu
o roditeljima
o prošlosti
i moći
o tome
kako je danas petak
i lijepo vrijeme
da možemo još ostati
ako želiš

šutimo
dižemo se i odlazimo

govorim o tome
kako uvijek zaboravim
reći nešto važno

MUŠKARAC

moj otac
kad se vrati
iz ludnice
opet će pitati
što je s tobom

bito bi najbolje da mu kažem
da, vozit ću auto
ubijati divljač
loviti na mreže
naći ću stalan posao
i dizati se u šest ujutro
...
dizat ću utege i
bit ću muško

barem ću zvučati kao muško

znam da su mi rekli
prvih nekoliko dana
je najbitnije
treba biti pažljiviji
on se vraća u normalnu
atmosferu
želi biti prihvaćen

ti mu trebaš biti kao oslonac

rekao sam im
ja znam da je naučio lekciju
(lekcije se mogu naučiti)
ali on će opet raditi
ono što mora

nadam se ovog puta
bit će spreman ići do kraja

ako bude spreman
možda i ja pristanem
na njegove
apstrakcije

ČUĐENJE

čudiš se kad izvalim
neku glupost

kažeš nije tako

iako je to moja glupost
možda prvi pokušaj da se izrazim

ti me gledaš kao da sam neko izraslo drvo
(znaš da nisam čudo)
prijeteći svemu da se uništi

čudiš se svemu što je novo
izašlo iz mene

kao da je kuća
u kojoj stanujemo
arhitektura

e pa ubuduće
nemoj se čuditi

TEGLE

tri pive u tegli
cvijet s grlicima
moj stari ga uzgaja u garaži

našao sam kako
ih tamo skriva u među policama

tamo ih drži izvaljene
kao što već ljudi
izvaljuju laži

navikli da to rade

očigledno

ne znam zašto ih skriva
kada se ionako vide na njemu

čime se bavi

nađem ga u autu kući fotelji kako
sjedi i kažem mu u lice

objesio bi te
u kutu sobe
kao inače gdje
stoji svake godine bor

samo teško će te biti
usaditi u zemlju

žilavo si drvo

a zloća te drži da ne rikneš
ipak
možda uspijemo

on me gleda s prezirom
i kaže
a ti si samonikao sinko

ja mu vratim
hvala ti za sjeme tata

eto vidiš
to je tvoja kultura

DRVO

okačite me na drvo

stavite me u krošnju
i dajte šatorsko krilo

da me ne zaseru ptice

recite mi možeš izabrati
na koje od ova dva hoćeš

orašak ili kesten

pomalo na oba.

i recite ovaj piše pjesme

ne radi on ništa

ovaj ne vidi u kojem smo kurcu

mi nemamo ništa protiv toga
da se pišu pjesme

ali mi smo odavno sišli s drveta i
hodamo po zemlji

slava i uspjeh ne rastu na drveću

sreća ne pada s neba

prvo rad
užitak poslije

bog se odmarao tek sedmi dan
dobar je naš bog

...

molim vas

samo me
okačite na drvo
a pjesma
ako naleti

SLIKAR

ovo ljeto
ništa od mora
ništa od sunca
i ostalih gluposti

bijega u koji ljudi polažu svoje nade

hwarp muziku i obale trećega svijeta

ovo ljeto vrući asfalt
i smanjena potrošnja elektrike

sva sreća što struja ne pamti

uzet ću fotoaparat i tražiti motive

više nemam što naslikati
više nemam originalnog kadra

vidiš jabuku
reci

zelena svijetla
zategnuta koža
od koje odskaćemo
kao ludi

jednostavnije je
pojesti motiv

PROLJEĆE

gdje je to proljeće

pogledaj one sasušene grane
na sve strane oko sebe

kažu da je došlo
ali nemaš što ni pokupiti
ni pokositi

diviš se jablanima
ali zašto
došli su visoko zbog muke

stoje u redu

() () () () () () () () () () ()

a gdje je to proljeće
na njima

magnolije se otvaraju rano
i traju po tri dana

ona je jedno cinično drvo

ništa ne traje
kao breze
njih uvijek ima

još jedno proljeće
kažu

opet
vratilo se nazad kao uvijek
i bog bi poludio od toga
a kako neće čovjek

ponovilo se opet u snopovima pruća

trebalo bi pitati maslačak

dobro gdje je to proljeće više

najesti se maslačka

ali tko bi podnio taj okus

PROZOR

velika je peć
koju imam u kući

mogu otvoriti prozor
i zagrijati ulicu

mogu pozvati ljude
neka se ugriju ispred moje zgrade

treba znati živjeti s tolikom peći
nije lako

pozvat ću ljude kod sebe
u dnevnu sobu

da mi pričaju o ljubavi

otvoriti ću prozore
i ponizno ih slušati

neka mi parovi
pričaju o ljubavi

TENISICE

izgledaju li
i vama glupo
ljudi u novim
bijelim tenisicama

ili ih uopće ne vidite

meni izgledaju izgubljeni
kao da bi se
željeli sakriti

dok se ne isprljaju

namjerno ih iznose
na kišu

ne mogu ih nositi
čiste

kao da imaju dojam
kako ih svi drugi vide

jer odudaraju od svega
ostaloga i od onoga
što nose

kao da sami sebi kažu

kada su nove treba ih
isprljati
i onda će biti prave
tek onda

i to se zove
pozitivan razvoj događaja

22.4.

znam da sam pametan
kada mi se slaže u glavi

22.4. moja je bivša
pronašla napuštenu
pudlicu kraj save i
odvela je doma

danas je sretnem
a ona još uvijek
šeće tog istog
cucka kojeg je
našla na
hitlerov
rođendan i
uzela sebi

danas mi je puno toga jasno

22.4. je i dan hrvatske knjige
nešto kao praznik rada

danas ništa nisam pročitao

22.4. je dan planeta zemlje

22.4. poljubio sam maju u dva
ujutro

kad god se sjetim
što se dogodilo 22.4.

mogu vidjeti tog
izgubljenog pa pronađenog
pudla

slomljenog vrata

5 KUNA

prilazi mi i smrdi
imaš šta sitno

nemam
ali
mogu ti dati svoju pjesmu

jel to šta vrijedi

babe me psuju ako nemam sitno

pa mislim da je možeš probati prodati za 5 kuna
evo ti uzmi i nosi

šta to netko čita

daj probaj je prodati
ne meni
nekom

kako

idi i pitaj kao da je tvoja

pitaj hoćete li kupiti moju pjesmu
za pet kuna

PROFESOR

profesor je danas u parizu
čita svoje pjesme
i ima argumente
bolje argumente
zašto je čovjek
danas tamo

u izlozima knjižara
njegovo me ozbiljno
lice gleda s plakata

ali
moj otac popije sam
cijelu gajbu
za dva sata

i tu ću ga dobit.

GLUPA NARANČASTA

razmišljao sam koja je
boja glupa

zašto glupa

boje obično vežeš uz mirise
osjećaje zvukove doživljaje

ili dosadu

nikad uz glupost

kao da ima neke ljudske kvalitete

meni se čini kako bi glupa
bila narančasta

ne pitaj zašto
glupa narančasta

nekako sam slučajno
došao do toga

tek prije neki dan
sam vidio u jučerašnjem listu
anketu i rezultate

77% hrvata smatra
najljepšom bojom
narančastu

ovo uzimam kao potvrdu svoje
hipoteze

trebalo bi snimiti film o toj boji

moja narančasta zemlja

kao film bolji od filma
koji nećemo gledat

PJESNIKINJA

evo naletio sam
na pjesnikinju

pogledaj kako hoda

vidiš je 200 metara ispred

izgleda kao da je
sišla s gotičkog stupa

stajala je u crkvi
od trinaestog stoljeća

i sada
ima nešto za reći

KLOBUČAR

ljudi me znaju pitati
je li tvoj stari
onaj poznati
kompozitor
klobučar

to me pitala i
djevojka koja
mi se sviđa
kad sam rekao
da se prezivam
klobučar

kompozitor?

ne znam
možda

bio bi da na
željeznici
slaže kompozicije

bil bi u redu
da se prezivam
željezničar

ali

moj stari pije i
leži u krevetu
ili nekoj grabi
u koju je pao
i ne može pjevat

a ja više nemam sluha za njegovu tešku buku

POKLON

želim ti napisati nešto
riječi kojima te režem
kojima se ide do kraja

napisati nešto
kao bila si žena
a sada si anđeo

ali istina je
ti nikad nisi bila žena

ne može se biti pjesnikom na pet minuta

POVALITI

s tobom
sjenovita obala
kamenje pijesak i odrazi

lažno nebo
u kojem stojimo
i veselo se vrtimo

praveći bezopasne valove
koji putuju
koji će pronaći cilj
i vratiti se

na isto mjesto
kao da se ništa nije dogodilo
a dogodilo se...

sve u vodi
pod vodom

Nikica Klobučar

Rođen 1977. godine u Zagrebu. Diplomirao je filozofiju i povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Objavljivao je pjesme u Vijencu i studentskim fanzinima. Živi i radi u Zagrebu.

Biblioteka Mali rakun

knjiga 13

Nikica Klobučar

SVAKI DAN ISTA PJESMA

© 2005 Nikica Klobučar

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2005, 2015, 2016

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Aleksandra David

Urednik

Krešimir Pintarić

Fotografija

© Domagoj Lozina

ISBN 978-953-6924-31-8 (HTML)

ISBN 978-953-345-342-2 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-345-343-9 (PDF)

ISBN 978-953-345-344-6 (MOBI)

Knjiga je objavljena uz financijsku potporu INA d.d.